

شلّ مادرزادّ شفا دئن

۱ ایتاً روز پطرس و یوحنا ساعتّ سهی بعد از ظهر کی دعا
کودنّ وخت بو شوئون دیبید معبد. ۲ هو وخت بیدهیدی
کی چند نفر ایتاً مردآک، کی شلّ مادرزاد بو، آوردن دیبید. اوشان
همهتا روزان اونّ معبد دروازه کنار کی «دروازهی زیبا» نام داشتی
نهدی تا مردومّ جا کی شویدی معبد میان، صدقه فیگیره. ۳ هطو
کی اون پطرس و یوحنا بیده کی شوئون دیبید معبد میان، خودس
دراز کوده کی اوشانّ جا صدقه فیگیره. ۴ پطرس و یوحنا بیسهیدی،
اونّ فندرستید و بوگفتید: «امر نیگاه بوکون!» ۵ بزین او مردای اوشانّ
نیگاه بوکوده و منتظر صدقه بو کی اوشانّ جا فیگیره. ۶ ولی پطرس
اونّ بوگفته: «من پولی نآرم تر قدم ولی اونچی کی دآرم جه پول
بالاتره! به نامّ عیسایّ مسیحّ نصری ویریز و راه دکف!» ۷ بزین اونّ
راستّ دس بیگفته و اونّ به پا بدآشته. فوری اونّ پا استخوانان
قوت بیگفتیدی. ۸ اون بپرسته، خو پا سر به پا بیسه، راه دکفته.

هَطو کی وازواز کودی، خودای شکر کودی و پطرس و یوحنا امرأ
بوشو معبد دورونی. ۹ تومام مردوم، اون راه شوئون و خودای شکر
کودن بیدهیدی ۱۰ و بفهمستیدی آن هو گدایی ایسه کی «دروازهی
زیبا» معبد کنار نیشتی و صدقه فیگفتی. جه ایتفاقی کی او گدا ره
دکفته بو مردوم حاج و واج بید.